

der kan klages, men det ærede Medlem har glemt — som det altid glemmes, naar der udtales Utilfredshed med Overtøgningsmyndighedernes Afgørelse i Skattefager — at anføre Eksempler paa, at berettigede Klager ikke have kunnet trænge igennem. Den ærede Forslagsstiller og hans Medforslagsstiller inden for Mindretallet have ikke behøvet at henlede Opmærksomheden paa, at der maa foretages Ændringer i den kjøbenhavnske Skattelov, inden denne Lov træder i Kraft. Det er noget, som Ministeren ved 1ste Behandling henlede Opmærksomheden paa, og som der heller ikke fra nogen Side i Udvalget har været mindste Tvivl om. Det ærede Medlem frøgtede for, at hvis hans Ændringsforslag under Nr. 47 ikke blev vedtaget, saaledes at Selvangivelsespligten med Hensyn til Formue altid kunde bortfalde, vilde det krænte Befolkningens Følelser; Befolkningen vilde tage det fortrydeligt op, hvis den skulde forpligtes til at angive Størrelsen af sin Formue. Ja, der kan naturligtvis, naar en saadan ny Ordning træder i Kraft, være enkelte sæere Patroner, der blive gnavne over at skulle vænne sig til noget nyt; men jeg tror i det hele og store, at naar Loven har virket i kort Tid, vil det vise sig, at de let finde sig dert, navnlig fordi det er udtrykkelig og skarpt slaaget fast, at alle Overtøgningsmyndighederne erfare om en Mand's Formue tilstand, skulle de bevare ubrødelig Tavshed om. Jeg tror, at det heldigtvis endnu er saaledes her i Landet, at man kan stole paa meget paa hinanden, at en Mand, der bliver sat i en offentlig Stilling, ogsaa efter bedste Evne vil søge at opfylde de Forpligtelser, som der lægges paa ham, især naar de ere saa lette at opfylde, som det er at lade være at gaa rundt og plapre ud, hvad han ad den Vej erfarer. Jeg tror ikke, der er nogen Fare for, at Selvangivelse af Formue skal svække nogens personlige Kredit, da Tavshedspligten jo netop vil medføre, at de uheldige Formuesomstændigheder, der kunne komme frem til Skattemyndighederne, ikke ville komme videre. — Det andet Punkt, som det ærede Medlem særlig opholdt sig ved, var Forsvaret af hans Ændringsforslag under Nr. 5 til § 2 angaaende Selskaber. Det ærede Medlem ønskede, at Selskabers Beskatning skulde udgaa. Han var fortrydelig over, at Aktieselskaber skulde indgaa under Beskatningen, og mente, at man derved vilde komme ind paa en Dobbeltbeskatning. Desuden mente det ærede Medlem, at det kun var en Bagatel, der herved kunde komme ind i Statskassen. Det ærede Medlem gjorde et Regneskifte, hvorefter 75,000 Kr. aarlig var det hele, som Staten kunde faa

ud af denne Beskatning. Hvorvidt denne Beregning er rigtig, skal jeg lade være usagt, men jeg vil dog sige, at det forekommer mig, at denne Beregning netop kan vendes mod det ærede Medlem selv. Naar nemlig 75,000 Kr. er det hele, som vore store og rige Aktieselskaber ville komme til at udrede i Skat efter denne Lov, er det dog ikke saa farligt og ikke noget at klage saa stærkt over. Netop i en Tid som den, hvori vi nu leve, hvor der saa at sige hver eneste Dag stiftes ny Aktieselskaber, og hvor det viser sig, at Folk have den Tro, at de ved at anbringe deres Penge i Aktieselskaber, kunne skaffe sig et væsentlig større Udbytte af Pengene, end paa anden Maade — netop i en saadan Tid er der ikke nogen Grund til fra Flertallets Side at modsætte sig eller opgive den Tanke, der ligger i Regeringens Forslag om Beskatning af Aktieselskaber. Jeg tror nu egentlig ikke, at man med Føje kan tale om Dobbeltbeskatning her. Jeg ser saaledes paa dette Forhold, at selve den Omstændighed, at mange mindre Kapitalbeløb blive sluttede sammen til en større og derved blive satte i Stand til at magte Opgaver, som den enkelte ikke vilde have magtet, men holdt sig langt fra, og saaledes at der derved i Virkeligheden er skabt en helt ny Skatteevne, et helt nyt Skatteobjekt og en helt ny Skatteilde, ikke medfører nogen Grund til at lade den gaa fri. Det er kun, naar man tager det helt theoretisk og matematisk, at man kan komme til at tale om Dobbeltbeskatning. Jeg kan ikke se andet, end at der ved selve Sammenslutningen i Aktieselskaber er skabt en ny Betingelse for Pengefortjeneste, som ogsaa bør beskattes. I Særdeleshed kan jeg ikke se noget betænkeligt derved, naar man er saa moderat som Lovforslaget, idet man paa Forhaand giver Aktieselskaberne Tilladelse til fra deres skattepligtige Indkomst at fradrage 4 pCt. af Aktiekapitalen. Nu siger det ærede Medlem, at det skulde være støvende, at mange Forbrugsforeninger skulle være fri, medens Aktieselskaberne skulle beskattes. Jeg kan ikke se, at der i og for sig kan være noget støvende i, at man paa dette Punkt følger Regeringens Forslag, thi ved at Folk slutte sig sammen i kooperative Foreninger, hvad enten det er Forbrugsforeninger, Slagterier eller Mejerier, opstaar der egentlig ikke nogen ny Virksomhed. Det er kun de enkelte Personers gamle Virksomhed, den, de ere nødte til at udøve, som samles. Sammenslutningen sker ikke for saaledes som Aktieselskaberne at sætte deres Penge i helt nye og for dem ret fremmede Foretagender, men for at faa i Sællesskab den Virksomhed nødvet, som